

Uchwała nr 120/2003
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 18 grudnia 2003 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy
Nr XIII/64/2003 z dnia 29 listopada 2003 roku w sprawie stawek podatku od
środków transportowych na 2004 rok

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz.U. z 2001 roku Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność części uchwały Rady Miejskiej w Głuszycy Nr XIII/64/2003 z dnia 29 listopada 2003 roku w sprawie stawek podatku od środków transportowych na 2004 r., w zakresie ustalenia stawek określonych w § 1 pkt 2 (dla pojazdów o co najmniej czterech osiach, z innymi systemami zawieszenia osi jezdnych i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 29 i mniejszej niż 31 ton oraz nie mniejszej niż 31 ton), pkt 4 (dla pojazdów o trzech osiach z innymi sposobami zawieszenia oraz dwóch osiach, innymi systemami zawieszenia i masie nie mniejszej niż 31 ton) oraz pkt 6 (dla pojazdów o trzech osiach z innymi systemami zawieszenia i masie nie mniejszej niż 12 i mniejszej niż 38 ton), wobec istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 i 6 oraz ust. 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.).

§ 2.

Uchwała wchodzi z życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Głuszycy Nr XIII/64/2003 z dnia 29 listopada 2003 roku w sprawie stawek podatku od środków transportowych na 2004 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespół w Wałbrzychu 2 grudnia 2003 roku.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż uchwała Rady Miejskiej w istotny sposób naruszyła art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 i 6 oraz ust.3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

W § 1 pkt 1 przedmiotowej uchwały Rada Miejska ustaliła stawkę podatku od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton w wysokości 2.453,00 zł, dla innego systemu zawieszenia osi jezdnych, przy co najmniej czterech osiach i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 29 i mniejszej niż 31 ton oraz nie mniejszej niż 31 ton. Zgodnie z treścią art. 10 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dodanego na podstawie art. 55 pkt 1 ustawy z 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 203, poz. 1966), w przypadku przekroczenia przez stawkę minimalną, określoną w załącznikach nr 1-3 do ustawy, górnej granicy stawki, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2,4 i 6 – rada gminy nie uwzględnia górnej granicy stawki i obowiązana jest przyjąć stawkę podatku w wysokości odpowiedniej stawki określonej w załącznikach 1-3 do ustawy. W załączniku nr 1, do którego odsyła art. 10 ust. 1 pkt 2, minimalną stawkę podatku dla ww. pojazdów określono w kwocie 2.452,80 zł, zatem w takiej dokładnie wysokości należało ją przyjąć dla tej kategorii pojazdów.

W § 1 pkt 4 uchwały Rada Miejska ustaliła stawki podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, dla innego systemu zawieszenia osi jezdnych, przy dwóch osiach i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 31 ton w wysokości 1.938,00 zł, oraz o masie nie mniejszej niż 40 ton w wysokości 2.549,00 zł. Minimalne stawki podatku określone w załączniku nr 2, do którego odsyła art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynoszą odpowiednio 1.937,76 zł oraz 2.548,65 zł. Mając zatem na uwadze treść art. 10 ust. 3 ustawy należało przyjąć stawki podatku dla ww. kategorii pojazdów w takich właśnie wysokościach. Dla ciągników

siodłowych i balastowych o trzech osiach i masie nie mniejszej niż 12 i mniejszej niż 40 ton przyjęto stawkę w wysokości 1912,00 zł, podczas gdy określona w art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy górna granica stawki podatku na 2004 rok dla tej kategorii pojazdów o masie do 36 ton wynosi 1830,48 zł. Przyjmując zatem stawkę podatku w odpowiednim przedziale (12-40 ton) dla tych pojazdów Rada Miejska w Głuszycy nie mogła przekroczyć tej granicy.

W § 1 pkt 6 uchwały Rada Miejska ustaliła, iż dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, dla innych systemów zawieszenia, trzech osiach i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 12 i mniejszej niż 38 ton stawka podatku wynosić będzie 1.510,00 zł. Stosownie do art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy określa w drodze uchwały wysokość stawek podatku od środków transportowych, przy czym roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawek ustalonych przez ustawodawcę w punktach od 1 do 7, jak również nie może wynosić mniej niż stawki określone w załącznikach od 1 do 3 ustawy. Określona w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy górna granica stawki podatku na 2004 rok dla przyczep lub naczep spełniających ww. cechy o dopuszczalnej masie całkowitej do 36 ton wynosi 1447,84 zł, zatem przyjęcie przez Radę Miejską w Głuszycy stawki powyżej tej granicy stanowi istotne naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Głuszycy przysługuje skarga, którą wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu ul. Św. Mikołaja 78/79 w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Zastępca Przewodniczącego Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/ - / mgr Grażyna Kulikowska